

15 april 2013

Nieuwsbrief 82
EXTRA

**Extra
artikelen en
extra foto's**

Max Euwe Centrum

In deze **Nieuwsbrief 82 Extra** nog wat aanvullende informatie die betrekking heeft op de inhoud van de gewone Nieuwsbrief 82.

Marcel Peek (zie foto) gaf samen met Li Riemersma en Arthur van de Oudeweetering uitleg bij de partijen tijdens onze Tata-instuif op zaterdag 19 januari 2013.

Loek van Wely gaf op woensdag 27 februari 2013 voor de eerste keer een toptraining in het bomvolle MEC.

Ook Cor van Wijgerden kwam nogmaals uitvoerig aan bod. Het onderstaande artikel stond in juni 1997 in *Schaakmagazine*.

"Soms schrik ik er van"

Jeugdspelers kijken tegenwoordig niet op een pionnetje. En aan openingen wordt te veel tijd besteed. Spelen moeten ze, in de praktijk leren.

Minze bij de Weg

Met ingang van dit seizoen is de training van de topjeugd op een ander plekje geschied. Het merendeel van de jeugd komt regelmatig naar het nationaal sportcentrum Papendal, waar ze een dag lang in groepen van zes door een trainer onder handen worden genomen. Daarmee is afgestapt van de weekendtrainingen in grotere groepen, zoals tot nu toe gebruikelijk was.

CvW: "Zes is te weinig, je kunt beter acht of tien nemen, of als je op de kosten wilt besparen met vier man om één bord gaan zitten. Met zes man heb je iets meer individuele aandacht maar met groepen van acht bereik je meer mensen. Het is de afweging van minder kennis tegen meer mensen. Ik vind meer mensen belangrijker dan het beetje meer kennis.

op het niveau van de stappen 4 en 5. Je moet uitgaan van de vraag: wat weet het mannetje of vrouwtje en dat zou meetbaar worden als je werkt met de stappen 4 of 5. Dan heb je een uniforme methode, dat is gemakkelijk."

Het is mij altijd opgevallen dat de stappenmethode erg de nadruk legt op de tactiek.

ik nu wel van, want pionnetjes spelen op dit niveau toch wel een rol. Tactisch zijn ze inderdaad heel goed op de hoogte. We gebruiken bij de jeugdtraining nu de stappen 6 en 7, die zijn in principe klaar. Daarin gaat het over strategie en er zitten ook toetsingen op het gebied van de strategie bij. In deze stappen wordt er tactisch niets meer bijgeleerd."

Wat is het verschil tussen 6 en 7?

CvW: "Het is hetzelfde, maar het is in twee delen gesplitst, omdat het anders te groot wordt. Het is bedoeld voor de groep van 13 tot 17 jaar en een rating tot 2100."

Is het binnenkort voor iedereen verkrijgbaar?

CvW: "Ik ben een kleine uitgever en ik moet kijken wanneer het financieel haalbaar is. Maar misschien komt er dit jaar iets."

Grootmeester Nikolic, een van de trainers, zei dat er te veel op openingen wordt getraind.

CvW: "Ik ben heel blij met die opmerking. Tot 2430 hoef je niet zoveel over openingen te weten. Ik denk dat iedereen het daar wel mee eens is. Het risico is dat je daardoor wel eens van een zwakkere speler verliest, maar het positieve effect is dat je het zelf moet uitvinden en leert om algemene regels toe te passen. Ik denk dat zoiets heel nuttig is. Met openingen leren uit de Encyclopedie kom je niet verder. Het gaat erom wat je met openingen doet en dat moet je met een trainer leren aan de hand van modelpartijen. Nederland is een openingenland, als je ziet wat er aan openingenboeken omgaat. Dat openingen leren hebben ze niet van mij. Ze moeten eerst leren schaken."

En dat kunnen ze met de stappenmethode?

CvW: "Ja, maar de grootste fout die mensen maken is dat ze tevreden zijn als ze de stencils met opgaven oplossen. Ze moeten het geleerde in de praktijk brengen. Die link leggen veel te weinig mensen. De actieve en passieve kennis moeten gelijk op gaan."

De jeugdtrainers. Van links: Cor van Wijgerden, Hans Klip, Predrag Nikolic, Herman Grooten, Karel van der Weide, Eddy Sibbing, Kick Langeweg (achter), Jeroen Bosch en Dharma Tjiam.

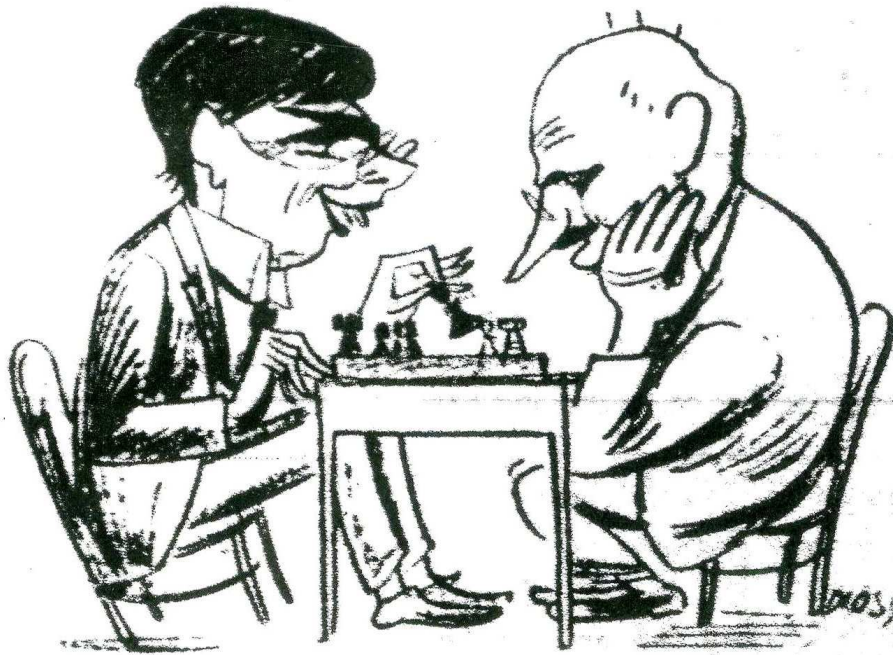
Cor van Wijgerden was jarenlang bondscoach en traint nog altijd een deel van de jeugd. Ook is hij de auteur van de bekende stappenmethode, een opleidingsmethode voor jong en oud. *SCHAAK Magazine* vroeg hem hoe hij tegen de training aankijkt.

Wat vind je van groepen van zes?

De ervaring heeft geleerd dat er van de mensen die je traint maar een bepaald percentage overblijft. Je hebt dus een flinke groep nodig als je iets wilt bereiken. Toen ik het voor het zeggen had hadden we groepen van twaalf en dat ging prima. De KNSB begint ook verkeerd. Dit plan begint bij de top. Er zou regionaal getraind moeten worden

CvW: "Dat doe ik omdat ze dat toch eens moeten leren. En voor strategie heb je een enorme kennis nodig, daar kun je niet meteen mee beginnen. Overigens zitten er wel elementen van de strategie in, bijvoorbeeld de samenwerking van de stukken.

Je creëert met de stappenmethode scherpe spelers, die niet direct op een pionnetje kijken. Daar schrik

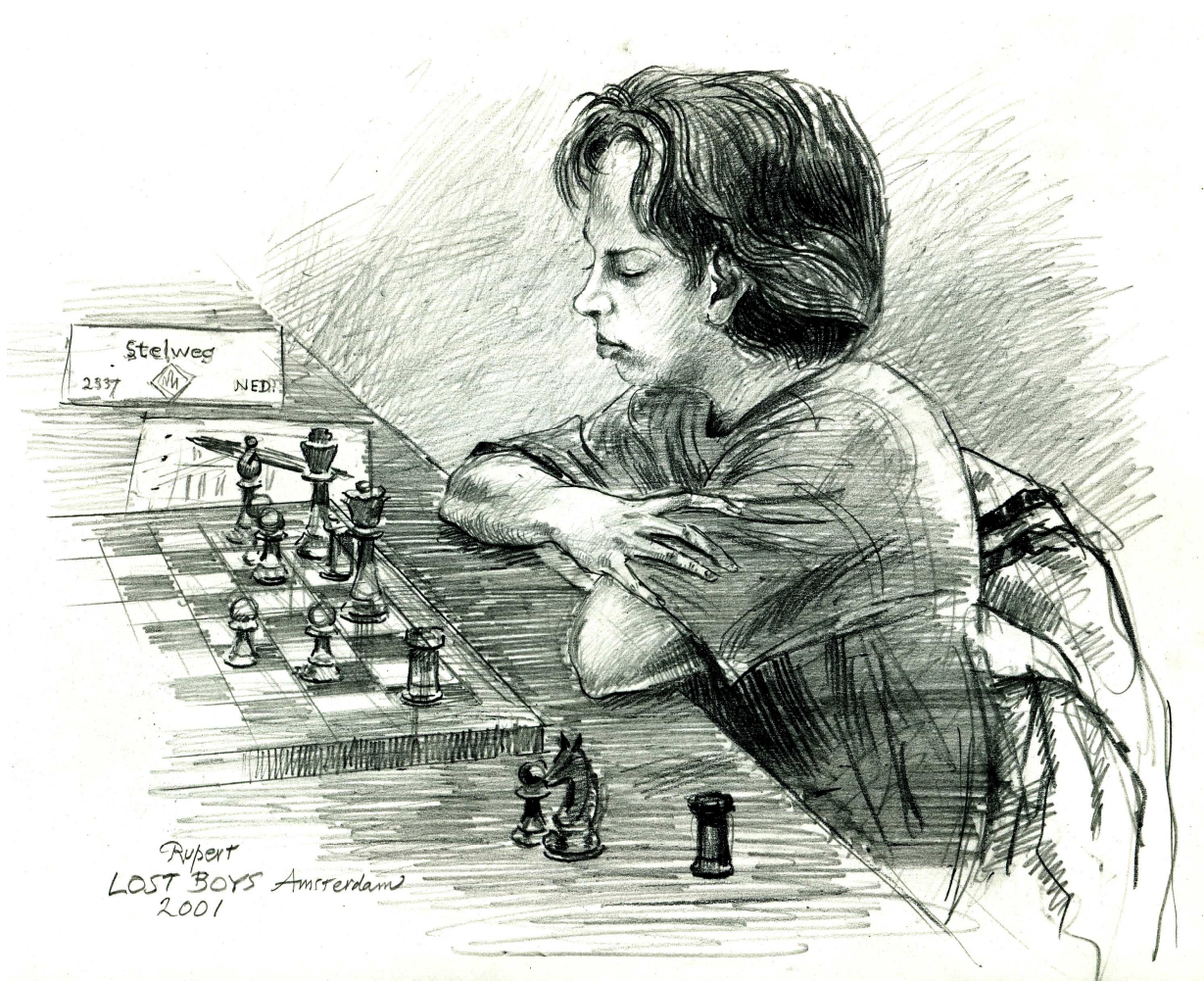

Max Euwe (links), onze nationale schaak-kampioen „aan zet” in de partij tegen zijn Hongaarschen tegenstander Valda (rechts) tijdens he Olympisch schaaktournooi te Parijs

De bovenstaande grappige cartoon kreeg het MEC afgelopen maanden in handen. Hij stond in de Telegraaf van 27 juli 1924.

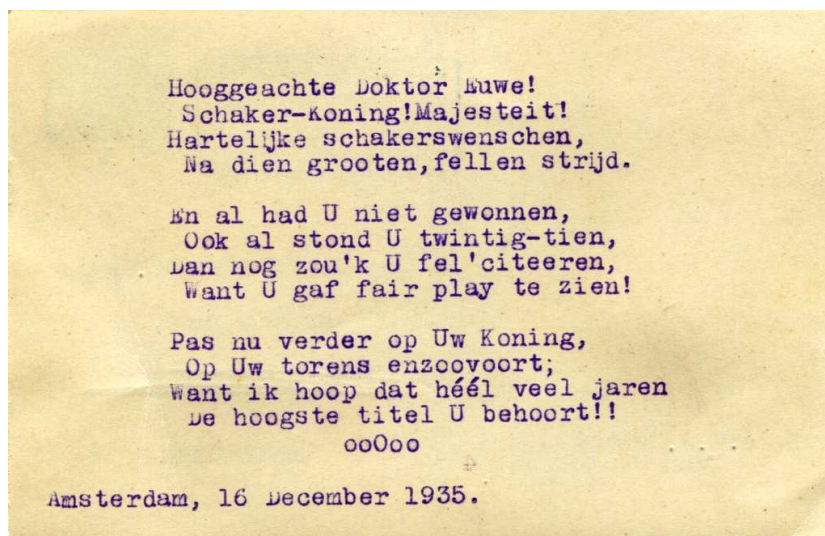
Manuel Bosboom is op zaterdag 6 juli 2013 een van de toppers die meewerkt aan het 20^e Pleinfestival. Manuel heeft regelmatig meegewerkt, zoals hier in 2006.

Van Rupert van der Linden stonden diverse nieuwe en oude tekeningen in onze Nieuwsbrief. Hier nog een fraaie tekening van Daniel Stellwagen uit 2001. Daniel zal samen met Loek van Wely de simultaans en klokseances op ons 20^e Pleinfestival geven.

Tijdens het Nederlands Kampioenschap / Science Parktoernooi Amsterdam zal een expositie van schaaktekeningen en –cartoons van Rupert te bewonderen zijn.

In onze Nieuwsbrief stond een grappig gedichtje dat Euwe in 1935 ontving. Hieronder een scan van het origineel, gestuurd door J.W.J. de Jager uit Amsterdam.

Over het zilveren Csaar Peterhuisje heeft Pieter Roggeveen een artikel geschreven in onze Nieuwsbrief. Het artikel is tevens geplaatst in het Noord-Hollands Dagblad van vrijdag 22 maart.

In Museumvisie (tijdschrift van de Nederlandse Museumvereniging) van januari 2013 stond een artikel over sponsoring van het Csaar Peterhuisje in Zaandam:

Russen sponsor Czaar Peterhuisje

De Russische Summa Group ondersteunt het behoud van het Russisch cultureel en historisch erfgoed in Nederland en daarmee de restauratie van het Czaar Peterhuisje in Zaandam. Het museum zal na de werkzaamheden in maart heropenen.

Het Czaar Peterhuisje is een van de belangrijkste symbolen van de langdurige Russisch-Nederlandse samenwerking, en staat in 2013 centraal in de viering van de betrekkingen tussen beide landen.

De restauratie van het huisje, dat in een groter beschermend huis staat, is uitgevoerd door Hooyschuur Architecten BNA, Bouwintentie (bouwkundig advies) en Somass BV (bouwkundig aannemer).

Het Czaar Peterhuisje werd gebouwd in 1632. In 1697 verbleef de Russische tsaar Peter de Grote er toen hij het vak van scheepsbouwer kwam leren. In 1818 schonk onze koning Willem I het aan Anna Romanova. Later werd het een museum.

De Summa Group bouwt met partner VTTI een nieuwe olieterminal in de haven van Rotterdam.

Polly Levens is de initiatiefneemster van het grote spel in de Dapperbuurt. Hier spreekt zij tijdens de opening van het spel op woensdag 21 april 2010.

Parool-journalist Frenk der Nederlanden, zelf een verdienstelijk schaker, schreef het volgende artikel over het Dapperspel:

12 amsterdam

DONDERDAG 22 APRIL 2010 Het PAROOL

Frenk der Nederlanden

Zwart-wit in Dapperbuurt

Het geld is van het rijk, het idee van een bewoner: een schaakbord in het park.

Het eerste spel op het veld bij het Tropeninstituut. 'Je moet nadenken voordat je een zet doet, dat is ook goed voor onze kinderen.' FOTO BART KOETSJER

Met een bonkend hoofd schrok ik wakker, en toen ik naast me keek, werd het er niet beter op. "Griep," kreunde de vrouw. "keelpijn, koorts, kan niet meer," waarna ze haar ogen weer sloot. Ik liet me uit bed vallen en merkte dat mijn voorhoofd vol zat met taal, vastgekoekt slijm. En maar volhouden dat die aswolk geen gevaar vormt voor de volksgezondheid. Mismoedig zette ik de computer aan. In de mailbox zat een bericht van Shushkina Ekaterina, from Russia city Cheboksary. In aantoonlijk Engels probeerde ze mij te versieren. 'Hello unfamiliar man, If you the lonely man which to search the love and is ready for creation a family, I will be glad to speak with you. To me of 27 years and I not to have the lovely man. I very beautiful and brought up woman. Send me your photos, I to wish to see your

eyes. You to want a meeting the woman from Russia?'

Dat wilde ik wel, maar nu even niet. Nu ging ik op weg naar de Dapperbuurt, waar – op een grasveldje voor het Tropentheater aan de Linnaeusstraat – een straat-schaakbord zou worden onthuld. Onder de bomen was een vierkant met 64 witte en grijze stoeptegels aangelegd. Naast het bord twee stoere roestvrijstalen kratten die tevens als bankje dienst konden doen. Dat had nog heel wat voeten in de aarde gehad. Omdat ze in de bodem verankerd waren, was een bouwvergunning nodig geweest. Weliswaar had niemand bezwaar gemaakt, maar toen de omwonenden zagen wat er ging gebeuren, begonnen ze zich toch zorgen te maken. Wat nou als hangjongeren ook willen schaken? En het uitzicht! En de waarde van het huis! Gelukkig had niemand naar ze ge-

luisterd en nu was het feest. Ondanks de kou viel de opkomst niet tegen, en dat kwam dan weer door dat het schaakbord niet door de bevoegde instanties was bedacht. 'Bewoners aan het stuur' is de naam van het project waarmee, met geld van het rijk, de leefbaarheid in

Wat nou als hangjongeren ook willen schaken?

de Dapperbuurt moet worden verbeterd. Dat leverde al een buurtfeest op, een breiproject en een muurschildering, en nu dus een schaakbord.

Het idee was van Polly Levens. Polly (Willemstad, 1951) was in Suriname opgegroeid en daar, onder

de bomen in Ansoe, had ze van haar vader dammen geleerd, en toen was het nog maar een kleine stap naar die andere denksport: het edele schaken. "Het intrigeerde mij, want je moet nadenken voordat je een zet doet. En dat is ook goed voor onze kinderen. Bezint eer ge begint. Dat kan bijdragen aan het ontwikkelen van een positieve levenshouding en een positief zelfbeeld. En dat heeft onze buurt nodig."

's Zomers kan van negen uur 's ochtends tot negen uur 's avonds worden gespeeld, 's winters van tien tot acht. Bewoners behoren zelf de sleutel, in samenwerking met het Tropenhotel. De woensdagmiddag is gereserveerd voor de schooljeugd uit de buurt.

En die was nu ook present. Jongeren knipten een lintje door en daarna lieten ze vier ballonnen op, die helaas – aswolk! – even snel weer

naar beneden kwamen. Maar dat mocht de pret niet drukken. Playtime! Tobias Kabos (Amsterdam, 1991), de kampioen van de Amsterdamse jeugd, nam het op tegen een keur van lokale politici. Die openden met d2-d4, een damegambiet.

En zo werkten we met z'n allen aan een positieve levenshouding. Voorbijgangers bleven staan, fietsers stapten af, vanuit tram 9 werd vrolijk gezwaaid. Zelfs twee aanhangen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bleven kijken tot de laatste zet. Het werd remise.

Donkere wolken paktten zich samen boven het Oosterpark. De straffe wind sneed door mijn winterjas heen. Ik rilde en dacht aan Shushkina Ekaterina, from Russia city Cheboksary. Zou ze kunnen schaken?

frenk@parool.nl

Vanwege de 50^e verjaardag van Gari Kasparov stond er zaterdag 13 april een stukje over de "vijf prettigste schaakplekken" op de wereld in de Volkskrant.

Met de badmuts op na tien zetten schaakmat

1 Badhuis Szechenyi, Boedapest

Hongarije staat bekend om zijn schaakcultuur en heilzame badhuizen. In Boedapest kun je beide combineren: tijdens het badderen in natuurlijke warmtebronnen, word je al snel uitgedaagd door een ambitieuze Hongaar voor een potje schaak. Met badmuts op en omringd door een kluitje oude, gebruide mannenluchten schuif je de witte pion voorwaarts. Wel gewaagd, want het niveau ligt hoog: 'Ik had nou niet verwacht dat ik zou winnen, maar na tien zetten stond ik al schaakmat', zegt correspondent Jan Hunin.

2 Washington Square, New York

Achter stenen tafeltjes met ingelegd schaakbord zitten de spelers al klaar. 'Dit is een plek waar zeer gehaide amateurs op bankjes vluggertjes om geld spelen', zegt schaakschrijver Alexander Münninghoff. Hier werd ook de voor een Oscar genomineerde schaakfilm *Searching for Bobby Fischer* opgenomen. Volgens Münninghoff zijn gelijke partijtjes er vaak niet bij: 'Ze dagen je uit om voor 2 dollar te spelen en taxeren je speelsterkte. Meestal laten ze je de eerste keer winnen en dan komt de revanche. Voor je het weet, ben je dan een handvol dollars kwijt.' Het schouwspel van spelende hustlers die rammend op de schaakklokken, half hangend over de tafel de stukken in razendsnel tempo over het bord bewegen, is sowieso de moeite waard.

3 Jardin du Luxembourg, Parijs

De perfecte plek om bij te komen van een ochtendje Quartier Latin is de Jardin du Luxembourg. Met de eerste zonnestralen zoeken de Parijzenaars dat park weer op voor een koffie en een crêpe sucrée. Of voor een potje schaak naast het museum. Schaakgrootmeester Hans Ree is daar ook weleens aangeschoven. 'Elke middag wordt hier geschaakt. Rond 13 uur

loopt het vol en zoeken spelers een tegenstander.' Pak gerust een van de groene stoeltjes en wacht op je beurt. Schakers nemen zelf hun schaakstukken en -klokken mee. Volgens Ree heerst hier een andere schaakcultuur dan die in New York: 'Daar gaat het altijd om geld. Alhoewel, mijn tegenstander rende daar ooit snel weg toen ik van hem won. Zijn rondhangende vrienden keken mij aan van: *hé stranger*, wat denk je wel niet?' Zoiets gebeurt je niet in Parijs.'

4 Neskuchny Sad, Moskou

Bij parken in Moskou denkt men al gauw aan Gorki Park, wat 's winters verandert in een kleurrijk verlichte schaatsbaan met restaurantjes en glühweinbarretjes. Wat minder mensen weten, is dat er verderop, aan dezelfde Moskou Rivier in Neskuchny Sad, driftig wordt geschaakt.

ook 's winters kun je er *diehards* in diep gepeins boven een schaakbord verzonken zien - alsof de temperatuur niet ver onder nul is gedaald', zegt correspondent Arnout Brouwers.

5 Max Euweplein, Amsterdam

Een goed potje schaken in de buitenlucht doe je op het Max Euweplein in Amsterdam. Beroemde Nederlandse schakers als Jan Timman, Jan Smeets en Genna Sosonko gingen je voor. De binnenplaats is vernoemd naar de Nederlandse wereldkampioenschaker Max Euwe, die wordt geroemd om zijn wiskundige aanpak. Je kunt er zeven dagen per week schaken. Pas na het middaguur, want dan haalt de gemeente alle schaakstukken uit twee roestvrijstalen kisten. 'Die zijn hufferproof', verzekert een medewerker van het Max Euwe Centrum. Voorheen

Badhuis Szechenyi in Boedapest: het niveau is hoog.

Foto Jan Hunin

Bij de ingang van het park kun je overdag een balletje slaan op een publieke tennisbaan of aan de ping-pongtafel. Maar 's avonds nemen schakers deze plek over. 'Vooral in de zomer nemen de schakers bezit van deze mooie plek aan de rivier, maar

werden weleens stukken gestolen of vernield. Zin in een potje? Zaterdag 6 juli vindt het twintigste Pleinfestival plaats. Dan spelen grootmeesters, onder wie Loek van Wely en Daniël Stellwagen, tegelijk tegen meerdere tegenstanders.